

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Петрич, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сузана Ем. Полизоева

при участието на секретаря Силвия Кирова
като разгледа докладваното от Сузана Ем. Полизоева Административно наказателно дело № 20231230200644 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуален кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Л. С. С., с ЕГН *****, С., ЕГН-***** и двамата с адрес /населено място/ срещу Заповед за задържане на лице рег. №4398зз-4 от 22.08.2023 г., издадена от М. Д. И. - полицейски орган при РДГП К., гр.К., с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е наложена принудителна административна мярка "задържане за срок от 24 часа".

Жалбоподателят счита, че оспорваната заповед не е съобразена с материалния закон и административно-производствените правила. Твърди, че същата е незаконосъобразна, тъй като не съдържа нормативно регламентирания изисквания за съдържание на такъв вид акт, като в нея не се сочили ясно фактически и правни основания за задържането на лицето. Прави се искане заповедта да бъде отменена, като излага съображения в тази насока.

В хода на съдебното производство жалбоподателят се представлява от упълномощен адвокат, който поддържа жалбата с искането за отмяна на заповедта за задържане. Не се претендират разноски.

Ответникът по жалбата – М. Д. И. – полицейски орган – служител при

РДГП К., гр.К. се явява лично. Изразява становище, че издадената заповед е правилна, законосъобразна, издадена от компетентен органи и при спазване изискванията на закона, а жалбата определя като неоснователна.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възразенията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Л. С. С. е бил задържан със Заповед за задържане на лице рег. №4398зз-4 от 22.08.2023 г., издадена от М. Д. И. - полицейски орган при РДГП К., гр.К. за срок от 24 часа на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в помещенията за временно задържане на ГПУ Златарево, РДГП-К. за времето от 12:00 часа до 21:40 часа на 22.08.2023 г., когато е бил освободен. При задържането му е бил извършен личен обиск, за което действие е съставен протокол, при който в него са открити един бр. мобилен апарат марка „Самсунг“, модел „Галакси S22“ и един брой СИМ карта на Иетел. Ведно с посочената заповед, С. е подписал декларация приложение № 1, към чл. 15, ал. 2 Инструкция № 8121з-78 за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в Министерството на вътрешните работи. Издадена е заповед за конвоиране на лице №4398з-135/22.08.2023г., както и Протокол от проведен инструктаж на конвоен наряд №4398р-8322-22.08.2023г., представляващо приложение №11 към чл.36, ал.3. При освобождаването на жалбоподателя е издадена Разписка за върнати вещи и пари на задържаното лице от 22.08.2023г., с която са върнати вещите, намерени при обиска. Извършен е преглед на задържаното лице, за което и приложен фиш за спешна медицинска помощ, амб.№5172 от 22.08.2023г. в 20:45 часа. По делото е приложена е специфична длъжностна характеристика относно разузнавач 6-5 степен в „ОИД“ от ГПУ при РД„ГП“ към ГД„ГП“ –МВР, протокол за приемо - предаване на задържано непълнолетно лице от 22.08.2023г. с което задържания се предава на неговата майка-Р. С.а. Приложено е удостоверение с рег.№407700-1335 от 29.09.2023г. относно ст.инспектор М. Д. И., установяващ че същият е на работа в МВР от 15.11.2011г., като държавен служител по чл.142, ал.1, т.1 /полицейски орган/ от ЗМВР, ведно с протокол от 06.01.2021г.. Всички гореизброени документи, приложени към административната преписка, са приети като доказателства

по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес да оспорва, в предвидения преклузивен срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – полицейски орган по смисъла на чл. 57, ал. 1 от ЗМВР, съгласно правомощията му, заложи в разпоредбата на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР. Издадена е в предвидената в чл. 74, ал. 1 от ЗМВР писмена форма.

Полицейското задържане не може да бъде произволно. Издадената заповед по ЗМВР задължително следва да е обоснована с конкретни *факти, които да сочат връзка между задържания и конкретното извършено правонарушение*, както и задържането му да е съобразено с целта на закона.

Според посоченото в заповедта правно основание за задържането – чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР – полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Съгласно чл. 74, ал. 1 ЗМВР задържането на лицата по чл. 72, ал. 1 ЗМВР поначало може да се извърши само с писмена заповед. За нейната обосновка - чл. 74, ал. 2, т. 2 ЗМВР, изрично изисква като елемент от съдържанието на заповедта **посочване на фактическите и на правните основания за задържането**. При осъществяване на съдебния контрол за законосъобразността на акта, преценката на решаващия съд е свързана именно с изследване на въпроса доколко са налице посочените в него фактически основания за издаване и доколко могат да се свържат с посочените от издателя правни норми. В случая, видно от съдържанието на оспорената заповед **не са вписани фактически основания, довели до реализиране на правомощието на полицейския орган по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР**. По този начин както за задържаното лице, така и за съда остават неясни причините, довели до задържането, като не се разбира кои са конкретните данни за извършено престъпление от задържаното лице. Този пропуск в съдържанието на

заповедта поначало не може да се запълни с даването на допълнителни разяснения от издателя на акта и събиране на други доказателства в хода на съдебното производство, където съдът няма правомощия да се занимава с дейности по отстраняване на пропуските в акта, защото по този начин би влязъл в процесуалното положение на негов издател, а не на решаващ спора орган. Поради това пропускът да се впишат в заповедта конкретните фактически основания за задържането представлява сериозен порок във формата на акта по смисъла на [чл. 146, т. 2 АПК](#), самостоятелно обуславящ отмяната му като незаконосъобразен.

При това положение, съдът намира, че за извършеното със заповедта задържане не е установено наличието на материалноправни предпоставки по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. По този начин, освен нормите на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР и на чл. 74, ал. 2, т. 2 ЗМВР, с постановяване на заповедта за задържане е нарушен и чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България, установяващ конституционно гарантирано право на гражданите на РБ на лична свобода и неприкосновеност, което ал. 2 прокламира, че никой не може да бъде задържан, подлаган на обиск или на друго посегателство върху личната му неприкосновеност, освен при условията и по реда, определени със закон.

Съдът следва да обърне внимание и на спецификата относно настоящия случай, а именно: задържаното лице е непълнолетно. Към датата на задържане - 22.08.2023г. е бил на 16 навършени години. Следователно съдът следва да съобрази спазени ли са специфичните изисквания при задържане на непълнолетно лице.

На първо място, за да бъде законосъобразно задържането на непълнолетен от полицията, трябва да е налице писмена заповед за задържане. Която в случая макар и налична, носи посочените по-горе изложените недостатъци.

На второ място, трябва да има данни, че именно този непълнолетен е извършил престъпление. Кога има такива „данни“ законът не уточнява, но съдебната практика разгръща последователно този въпрос. Тези данни могат да бъдат сигнал, подаден срещу детето; твърдения на свидетели – очевидци на престъплението; записи от охранителни камери, показващи детето, докато извършва престъпление; установяване на детето като извършител на местопрестъплението от полицейски служители и др., каквито данни не са представени от представената административна преписка, а и не бяха представени в съдебно заседание.

На трето място, заповедта за задържане да съдържа всички

задължителни елементи, уредени в закона. В настоящия казус макар и да е посочена някакво правно основание, то липсата на фактическото основание, което да позволява задържането на непълнолетния и липсата на фактическата обстановка, която оправдава задържането е съществено нарушение.

На четвърто място, трябва да съществува опасност непълнолетният извършител да се укрие или да извърши друго престъпление. Такава опасност е налице в случаите, в които непълнолетният има трайно противообществено поведение, т.е. в миналото е извършвал престъпления, както и тогава, когато не е съдействал на полицейските органи, налице са данни за извършено тежко престъпление и/или самият непълнолетен е агресивен и опасен за другите, каквито данни не са събрани и или приложени към заповедта, както и не се наведоха или представиха такива в настоящия процес.

Липсата на който и да било от тези четири задължителни елементи, прави задържането на непълнолетен незаконно.

При задържането на непълнолетен има специални правила, които се отнасят и за трите вида задържане на непълнолетен – полицейско, прокурорско и съдебно.

Първото и най – важно условие, че задържане на непълнолетен е допустимо само в изключителни случаи. В закона тази възможност е предвидена на последно място след няколко други по – леки мерки, които не включват поставяне на ограничения в свободата на непълнолетния и които следва да се прилагат по отношение на непълнолетни обвиняеми.

Второ, ако компетентният орган прецени, че действително е налице „изключителен случай“ и постанови задържане на непълнолетния, то той трябва да бъде настанен в специално помещение отделно от пълнолетните. Това се отнася включително за деца, които са на 17 години и няколко месеца, но не са навършили 18-годишна възраст. По делото липсват данни да са налице обстоятелства, които да определят изключителността на случая, така че да се постанови неговото задържане, па макар и да е било осигурено самостоятелно помещение за непълнолетни, отделно от пълнолетните задържани.

Трето, за задържането на непълнолетния незабавно трябва да бъде уведомен неговият родител или настойник, както и директорът на учебното заведение, в което задържаният е ученик. Основната цел на уведомяването на родителя или настойника е той да упълномощи адвокат – защитник на детето, тъй като то не може да упълномощи такъв само. По делото липсват данни да е уведомен неговият родител или настойник, както и директорът на учебното заведение, в което задържаният е ученик или да му е предоставена възможност на непълнолетния да осъществи връзка, оглед упражняване на законовите му права и осъществяване на неговата защита

И на следващо място, в Инструкция № 8121з-78/24.01.2015 г. е предвидено задължителното участие на защитник, когато задържаното лице е непълнолетно. Видно от приложената декларация жалбоподателят е отбелязал

вероятно собственоръчно, че не желае договорна адвокатска защита или служебно определена адвокатска защита по ЗПП, което категорично доказва нарушените права именно и защото като непълнолетен същата е задължителна от една страна, от друга страна като непълнолетен-16 годишен-същият не може да изразява самостоятелна воля, а с потвърждаващото действие на неговия родител.

В съвкупността си изложеното обуславя извод за основателност на оспорването, поради което атакуваната заповед за задържане на лице следва да се отмени като незаконосъобразна.

Предвид изхода на спора и направеното искане за разпределяне на отговорността за разноси, на жалбоподателя на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, следва да се присъдят направените по делото разноси, но с оглед лисата на изявление в тази насока, настоящият съд не следва да прави произнасяне в този смисъл.

Воден от изложеното, **Съдът**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице с рег. №4398зз-4 от 22.08.2023 г., издадена от М. Д. И. - полицейски орган при РДГП К., гр.К., с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е наложена принудителна административна мярка "**задържане за срок от 24 часа**" на Л. С. С., с ЕГН *****, с адрес /населено място/.

Решението подлежи на обжалване по реда на Административно процесуалния кодекс пред Административен съд – Б. в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____